

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۳ دسمبر ۲۰۱۴

شکست دیپلماسی واشنگتن در رویارویی با کوبا

بعد از ۵۳ سال اعمال زور و تهدید، محاصره و تعزیرات مرگبار اقتصادی علیه کوبا، امریکا سر انجام سر تسلیم فرود آورد و دست به عقب نشینی ستراتیژیک زد. اوپاما به تاریخ ۱۷ دسمبر ۲۰۱۴ اعلام کرد که امریکا روابط دیپلماتیک خود را با کوبا از سر خواهد گرفت. فیدل کاسترو رهبر انقلاب کوبا با همزمانش توطئه های ده رئیس جمهور امریکا را خنثی کردند و انقلاب جزیره کوچک کوبا را که ۹۰ مایل از سواحل امریکا فاصله دارد، تا ایندم به سرحد پیروزی رسانیدند. بدون تردید که محاصره و تعزیرات ضد بشری علیه این کشور، ضربات جبران ناپذیری بر ملت شجاع کوبا تحمیل نمود، اما این مردم شکست ناپذیر تسلیم خواهشات امپریالیستی نشدند. رهبران بی عزت و بی غیرت افغانستان از عملکرد رهبران کوبا بیاموزند تا از بی عزتی و سرافکندگی نجات یابند.

احیای روابط دیپلماتیک بین واشنگتن و هاوانا می تواند یکی از مهمترین رویداد های قرن ۲۱ به شمار آید. من در این جا دلایل متعددی که امریکا را وادار به عقب نشینی در مقابل کوبا نمود، مورد ارزیابی قرار داده و همچنان اجبار کوبا را در نزدیکی با واشنگتن موشکافی خواهیم کرد.

۱. امریکا از روز نخست می خواست انقلاب کوبا را از پا درآورد و نظام مردمی این سرزمین را با یک نظام مطیع واشنگتن تعویض کند. بالاخره امریکا فهمید که ۵۳ سال اعمال فشار، مداخله و تجاوز موفقیتی برایش نداشته است. از تجاوز ناکام در خلیج خوک ها گرفته تا محاصره و تعزیرات کمرشکن اقتصادی نتوانست انقلاب کوبا را منهدم سازد. البته کشور کوچک و ۱۱ میلیونی کوبا، متحمل خسارات مدهش اقتصادی و مالی گردیده است، اما مردم مبارز و رهبری انقلابی شان یک قدم هم از ایده آل های انقلابی عقب نشینی نکردند و دلیرانه در مقابل توطئه های امپریالیستی ایستادند. برای واشنگتن و طبقه حاکم امریکا جز تعویض روش نادرست راه دیگری باقی نماند.

۲. با وجودی که کوبا از حمایت جهان سوسیالیستی تا اخیر برخوردار بود، اما نظام انقلابی کوبا هرگز مانند نظام خلقی – پرچمی افغانستان دست نشانده مسکو نبود و در روش خود از شوروی تبعیت نمی کرد. روی همین دلیل سی. ای. ای. نتوانست انقلاب کوبا را تخریب نموده و منهدم سازد. چون انقلاب کوبا وجهه و زیر بنای مردمی داشت، دستگاه های استخباراتی امریکا در استخدام تعداد کثیری از عناصر ضد ملی و ضد انقلابی در کوبا موفق نشدند، طوری که سی. ای. ای. توانست تعدادی از گروه های جهادی افغانستان را به نفع خود استخدام کند. این امر هم یکی از دلایل تغییر روش امریکا در قبال کوبا است.

۳. امریکا در رویارویی با کوبا از آغاز تا انتها در قاره امریکا تنها ماند. بالاخص کشور های امریکا لاتین و جنوبی زیر بار دیپلماسی امریکا به ارتباط کوبا نرفتند و کماکان به سیاست مستقل ملی خود پایبند ماندند. با وجود تهدیدات متداوم از جانب امریکا، کشور های امریکای لاتین و جنوبی به روابط دیپلماتیک خود با کوبا ادامه دادند و روابط تجارتي شان هم تا جایی که امکان پذیر بود، تداوم یافت. حتی متحدین واشنگتن در این قاره از اوامر واشنگتن سرباز زدند و روابط خود را با هاوانا قطع نکردند. در این جا باید از مساعدت های انسانی و اقتصادی مردم و کشور ونزوئلا به مردم و انقلاب کوبا یادآور شد که علی رغم هر گونه تهدید از اجانب امریکا، ونزوئلا به کمک های بلاعوض خود به کوبا تا اکنون ادامه داده است.

۴. اتحادیه اروپایی با وجودی که متحد جنگ سرد امریکا بود، دیپلماسی واشنگتن را در قبال کوبا مورد تأیید قرار نداده است. یک تعداد از کشور های اروپای غربی، تحریرات شدید اقتصادی را علیه کوبا کشنده دانسته که ضربه اولی را مردم آن متحمل گردیده اند. امریکا نه تنها در امریکای لاتین و جنوبی، بلکه در میان متحدین خود در اروپای غربی هم موفقیتی در مهار کردن انقلاب کوبا نداشت و بی یار و یاور باقی ماند. لذا، تغییر پالیسی واشنگتن در قبال کوبا نتیجه طبیعی ناکامی های سیاسی و دیپلماتیک امریکا بوده است.

۵. روحیه جنگ سرد بر روابط امریکا - روسیه سایه افکنده و احتمال خطرات گسترش آن در سایر نقاط جهان موجود است. از خلال صحبت های چند ماه قبل پوتین چنین استنباط می شود که روسیه خیال احیای پایگاه قوای بحری خود را در بنادر کوبا دارد. اگر قوای بحری روسیه با تحت البحری های اتمی آن دوباره در سواحل کوبا لنگر اندازد، امنیت امریکا از نظرگاه ستراتیژیست های این کشور به مخاطره جدی مواجه خواهد شد. احیای روابط دیپلماتیک بین واشنگتن و هاوانا و بازگشایی سفارت امریکا در هاوانا می تواند بازگشت قوای بحری روسیه به سوی کوبا را حد اقل در حال کنونی به تعویق اندازد که این خود یک پیروزی موقت دیپلماتیک برای واشنگتن خواهد بود.

۶. بعد از ناکامی های پی در پی نظامی و دیپلماتیک، امریکا متقاعد شد که باید راه دیگری را برای تخریب انقلاب کوبا سراغ نمود. امریکا شاید سعی بورزد که از طریق اعزام هیأت های مذهبی، اقتصادی و اکادمیک در کوبا نفوذ نموده و با اشاعه دوکتورین دموکراسی لیبرال و ترویج تصنعی حقوق بشر، انقلاب کوبا را در هم بکوبد. اما مردم و رهبری انقلابی کوبا این هشیاری را دارند تا در دام تزویر امریکا و نیت شوم امپریالیسم نیافتند.

در این تردیدی نیست که مردم و نظام سوسیالیستی کوبا در خلال ۵۳ سال ضربات جبران ناپذیر اقتصادی را تحمل نمودند تا بتوانند توطئه های امپریالیستی را خنثی نمایند. اما فشار های سیاسی و اقتصادی فضای این جزیره کوچک را به حالت خفقان آوری تبدیل نموده است. علی رغم این که کوبا یک قدم هم از موقف انقلابی خود عقب نشینی نکرد، رهبری در این کشور اجباراً خود را برای جهان بعد از جنگ سرد و تحولات اخیر جهانی آماده می سازد. البته این به هیچ نحوی پشت پا زدن به آرمان های انقلاب کوبا نیست. درین جا دلایل موافقت هاوانا را در احیای روابط دیپلماتیک با واشنگتن جست و جو می نمایم.

۱. احیای روابط دیپلماتیک بین واشنگتن و هاوانا خود یک پیروزی برای انقلاب کوبا تلقی می شود، بدین معنی که یک قدرت اول جهانی که در همسایگی کوبا واقع است نتوانست نظام مردمی این جزیره کوچک را سرنگون سازد. راول کاسترو رهبر کوبا تلفونی به اوپاما خاطر نشان ساخت که "سوسیالیسم نظام مسلط در کوبا است و امریکا باید به آن احترام بگذارد." کوبا در احیای روابط دیپلماتیک با امریکا چیزی را از دست نمی دهد، بلکه منفعت بزرگ سیاسی و اقتصادی نصیبش خواهد شد.

۲. ونزیویلا روزانه یک صد هزار بیرل تیل را به کوبا تحویل می دهد و کوبا دوکتوران و مخصصان ورزیده خود را برای تداوی به آن کشور می فرستد. پایان رفتن قیمت تیل در بازار های دنیا که آنهم روی ملحوظات خاص سیاست جهانی صورت گرفته، ونزیویلا را در مضیقه اقتصادی قرار داده و این کشور مانند گذشته نخواهد توانست به کوبا کمک نماید. همچنان ونزیویلا خود مشمول تعزیرات اقتصادی و تجارتی امریکا بوده و زیر فشار امریکا دست و پا می زند. زعامت در ونزیویلا شرایط دشوار این کشور را به مقامات انقلاب کوبا حالی ساخته اند. بنابراین، برای کوبا این یک امر منطقی است که برای بقای خود در جست و جوی راه های دیگری باشد.

۳. راول کاسترو رهبر کنونی کوبا در آغاز زعامت خود متذکر شده بود که خواهان بهبود روابط با امریکا خواهد شد. اکنون معلوم می شود که راول کاسترو به وعده خود وفا نموده که بدون شک موافقت برادرش فیدل کاسترو را هم حاصل کرده است. قبل از خانه نشینی در سال ۲۰۱۸، هاوانا آرزو دارد زعامت دوره انقلاب همانطوری که در مبارزات انقلابی توفیق یافت، در ساحة سیاسی و دیپلماتیک هم به موفقیت هائی نایل گردد و آن را به زعامت جوان کوبا به ارمغان بگذارد. راول کاسترو در بیانیۀ خود به ارتباط احیای روابط دیپلماتیک با امریکا تأکید ورزید که سیستم سوسیالیستی تغییر نخواهد یافت.

۴. با عادی شدن روابط کوبا با امریکا و رفع تعزیرات تحمیل شده اقتصادی، روابط تجارتی کوبا با سایر کشور های جهان گسترش یافته و کوبا از انزوا و فشار های بیشماری رهائی خواهد یافت. تورسم و سرمایه گذاری های خارجی ازدیاد خواهد یافت و رشد عمودی و افقی اقتصادی کوبا بالا خواهد رفت. ناگفته نباید گذاشت که خطر سرمایه گذاری اجانب در تخریب نظام سوسیالیستی کوبا موجود است، اما مردم و زعامت این کشور به آن مرحله از رشد فکری رسیده اند که بتوانند توطئه های احتمالی مداخله کنندگان را ناکام سازند.

۵. کوبا همچنان به مبارزه خود برای بقاء و عزت این کشور ادامه خواهد داد. راول کاسترو تأکید ورزید که کوبا تا پیش از برداشته شدن تحریم های امریکا همچنان با یک نبرد دشوار و طولانی رو به رو خواهد بود. کاسترو همچنان گفت که از گفت و گو با امریکا استقبال می کند اما افزود این موضوعات باید شامل امریکا نیز بشود و متذکر شد که کوبا از اصول سوسیالیستی خود دست نمی کشد. با این بینش انقلابی، کوبا راه نوی را در روابط بین المللی خواهد گشود.

با رفع تشنج بین امریکا و کوبا، جهان شاهد کوبائی خواهد شد که با تمام قوت علمی و معنوی داخل صحنه سیاست جهانی خواهد شد. بعد از این، کوبا قادر خواهد شد که استعداد مردم خویش را در ساحات طبی بالاکس طب و قاپوی در اختیار مردم محتاج جهان قرار دهد و تجارب خود را به کشور های تحت سلطه اجانب انتقال بخشد. مبارزه مردم و رهبری کوبا در حفظ استقلال و حاکمیت ملی می تواند برای زعامت خاین افغانستان درس آموزنده باشد. یک کشوری که در زیر چانه امریکا واقع است، ولی بی هراس به مبارزات خود برای بقای خویش در مقابل یک ابر قدرت جهانی ادامه داده، قابل ستایش است. چرا زعامت کثیف افغانستان از تاریخ نمی آموزد و اینطور خود را در خندق ذلت و رسوائی انداخته است؟ تاریخ در قضاوت خود اشتباه نخواهد کرد و هر دو زعامت را در ترازوی ارزیابی مردم جهان قرار خواهد داد.